

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 " "
Negyedévre 3 " "
Egy hóra 1 " "
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady (fő-)utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Megjelenik mindennap, vasár- és ünnepnapok kivételével.

A kiseddóvás ügye Torontál- megyében.

Nagybecskerek, márcz. 28.

A közigazgatási bizottság közelebb nyert utasítást a vallás- és közoktatásügyi minisztertől a kiseddóvó-intézetek felállítására. Ezzel a kiseddóvás ügyéről szóló 1891. évi XV. t. cz. végrehajtása tekintetében adatott meg az első impulzus, a melyet annak idején az egész ország osztatlan elismeréssel fogadott, mint közoktatási kormányunk reformpolitikájának egyik kimagasló alkotását.

Messze vezetne és nem is volna célja annak, hogy itt most újból pertraktáljuk a kiseddóvó-intézetek nagy jelentőségét, hazánk valóban szomorú viszonyait a gyermekhalandóság tekintetében, elég ha arra utalunk, hogy a statisztika száraz adatai szerint is évente 30.000-nél több gyermeket menthetünk majd meg, ha csak egy kicsinykét több gondot fordítunk azokra és hogy a gyermekhalandóság megyénkben is óriási hányadot szolgáltat.

Torontálmegyének földrajzi fekvése, a területén szerteszét nagy helyeket elfoglaló álló vizek, a fensik teljes

hiánya, a népnek szegénysége s az egészségügy követelményeitől való idegenkedése, mind oly körülmények, a melyek érthetővé teszik, hogy 175 □-mérföldnyi óriási területén a lakosság miatt oly gyér (alig több mint magáé Budapest fővárosé), a gyermekhalandóság miatt oly óriási s a járványok miatt fészkelik be magukat oly könnyen, szedve áldozataikat oly arányban, a minőben talán egy megyében sem. Ez az oka, hogy a közelebb megejtett óvodakötelesek összeírása alkalmával csupán 38 000 3—6 éves gyermek találtatott, holott a 6—12 éves gyermekek száma megközelíti a 100.000-et s így figyelembevéve a születési arányokat a megye területén többnek kellene lennie 60.000 óvodaköteles gyermeknek.

Égető, sürgős szükség tehát megyénkben a kiseddóvás ügyének rendezése s örömmel üdvözöljük az erre irányuló rendelkezések megkezdését.

Ebből kifolyólag nem lesz érdektelen képet alkotnunk óvodáügyünk jelen állapotáról s arról, a hogyan az talán már a legközelebbi években fog előttünk állani.

Tanügyi statisztikánk adatai szerint

ezidő szerint a megye területén csak 12 kiseddóvoda van, és pedig Nagybecskereken 2, Pancsován 2, Nagy-kikindán 1, Zombolyán 1, Perjámoson 1, Gyertyámoson 1, Nagy-Jécsán 1, Kis Zomboron 1, Török-Becsén 1 és Német Czernyán 1. Ezek egy része is rekonstrukcióra vár.

A jelen állapotával tehát hamar el-készültünk. Tekintsük most a jövőt.

A kiseddóvásról szóló törvény még bölcseséggel és kétségbevonhatlan humanizmussal veszi figyelembe azokat a szükségleteket, a mik kielégítésre várnak s háromféle kiseddóvó, illetőleg kiseddmentő intézetet különböztet meg: 1. a kiseddóvó-intézeteket, 2. állandó gyermekmenházakat, 3. nyári menházakat.

Az első kettő között lényeges különbség ugyszólván nem forog fenn. Mindkettő a községi viszonyokhoz képest reggeltől estig nyitva áll, mindkettő fohászzerű imára, értelmes beszédre és énekre, testgyakorlatra és játékra, kézimunkára s főként rendre, tisztaságra oktatja a kiseddedeket. A harmadik, az u. n. nyári menedék ház rendeltetését már elnevezése magában hordja. A szegény munkásnép számára

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Az új főnök.

— Elbeszélés. —

— A „Torontál” eredeti tárczája. —

Írta: Törös Tivadar.

A férfi, olyan mindent csináló irnok volt, egy nagy biztosító-intézet egyik vidéki fiókjánál. Eszes és nagy becsületességű ember, a minél nagyobb csak munkabírása volt. Ő volt a hivatal teste-lelke. Ha véletlenül nem volt a szobájában, be lehetett csukni a hivatalt, mert a kis Móricz fiu még csak a betükkel tudott megbirkózni másolás közben; a hivatal-főnök ur, a titkár ur pedig, — a ki egyszerű katona-örmesterből vitte ilyen zsiros állásra, el volt foglalva nagyon azzal, hogy a felekkel szemben előkelően képviselje a hivatalt, a mi tulajdonképpen azt jelentette, hogy jobban szereti, ha az az öszülő, félkopasz ember végez ott, a másik szobában mindent, legalább a főnök ur nem lö bakokat a tájékoztatásával. Azt ugyan nem lehetett kikerülni, hogy ha valami nehéz kérdés támadt hirtelen, be ne szóljon a másik szobába egy kis tanácsért, de ezt mindig olyanformán tette, hogy úgy tünt fel a dolog, mintha valami irásokat nézett volna meg odabenn, a hol az a szegény ember szépen, esendesen (nehogy kihallatszék az idegenek fülébe) megmagya-

rázott mindent és aztán a főnök ur nagyon fontos arcczal ment ki és adott felvilágosítást s kötött jó zsiros haszonnal járó üzleteket, a mik után oda fenn Budapesten nőtt a tekintélye és ide lent pedig szaporodott a vagyona; míg az a szegény, kopott ember egyre csak csinálta az adósságokat, hogy a családjával szükösen, becsületesen élni tudjon.

Igy teltek az évek és ennek a lelketlen, igazságtalan helyzetnek nem akadt orvos-sága, mert a világ sehog, se akarta belátni, hogy Bárány ur (igy hívták a főnököt) nem az állásába való és hogy a szegény irnok, Farkas (a sors gunyjára így hívták őt), megérdemelte egy kis szerencsét. Akadt ugyan egyptár tekintélyesebb ember, a ki tudta, belátta mindezt, de ezeket annyiféle üzleti érdek kötötte a különben hatalmas ebédek is adó Bárány urhoz, hogy nem voltak esztelenek azért a szegény ördögért kivetni a nyeregéből.

Minden szegény emberbe, már a helyzetnél fogva is, egy nagy csomó türelem veszi be magát és sok ideig nem is igen enged meg magának, hogy a helyzetét igazán lássa, mert mindig áztatja lelkét és remél; azt hiszi, hogy egy véletlen egész váratlanul olyan változást hoz elé az életében, mely aztán kárpótolni fogja egész életére. Biztatja magát azzal, hogy mégis kell lenni igazságnak is a földön és ha az ember be-

csületesnek marad, sokat dolgozik, hát csak viszi valamire, különösen akkor, ha a sorsot, az Istent még olyan ártatlan lelkek is kérlelik odahaza, mint a Farkas beteges, de mégis szép felesége és kedves, okos kis leánykája, kinek ég felé emelkedő szemcskéjétől még a kövek is megindulhatnak.

De nem indult meg úgy látszik semmi, sem a földön, sem oda fönt, mert Farkasék napról-napra nagyobb nyomoruságba jutottak, a mit csak tetézt az asszony betegeskedése, mitől felfordult az egész ház rendje, és az egykor oly édes kis fészkek kezdte az elhagyatottság képét venni föl. És a míg a dologtalansága után bőségben uszó főnök pompás, fényes lakása csillogott, felesége selyemben pompázott és kis leányai cukor-babákhoz hasonlólag jártak, addig a Farkas két kis szobácskáját rongyosodó butorok disztelenítették, a felesége az utcára sem mert kimenni kopottas ruhájában, és az édes kis leányka rég kinőtt ruhácskáiban idétlenkedett szegény.

Farkasnak a szive szorult össze, ha otthon volt és látta azt a két szegény teremtest, kiket úgy szeretett és a kiknek ő volt egyedüli gondolata. Kezdett valami nehéz, elégedetlen hangulat lopódnai egész vérebe. Jóságos természete daczára, gyűlölet ferközött szívébe főnöke iránt és nagyon sokszor volt már abban az indulatban, hogy oda mondja főnökének: Hát még te találsz

lesz teremtve az, hogy kiváltképen a nyári nagy munkaidőben ne kénytelenítették apró gyermekeiket otthon a szobába, házba zárva hagyni vagy maga terhére a mezőre cipelni, hanem hogy módja legyen egy arra alkalmas egyén felügyeletére bízni, mi által a szerencsétlenségek egész sorozata fog kikerülni. Az ily menházak Angliában és Franciaországban már régóta kiváló szolgálatokat tesznek.

Azoknak, a kik a törvény végrehajtását abban vélik feltalálni, hogy Torontálmegye területén immár minden község köteles a kellő számú kisdévodó intézeteket megteremteni és így a községek terhei ezzel tetemesen szaporodni fognak, sietünk megadni a felvilágosítást, hogy a törvény annyira szabadelvű, hogy még a községi háztartás egyensúlyát is figyelembe vette.

Az említett háromféle kisdévodó intézet állításának kötelezettsége az adózás alapján van megállapítva.

Minden község, a melynek állami egyenes adója a 15,000 frtot meghaladja és a melynek pótdója 20%-on alul áll, köteles annyi óvodát felállítani, a hány a területén található oly óvodaköteles gyermekek befogadására elegendő a kik otthon kellő gondozásban és felügyeletben nem részesülnek. Egy-egy óvodára 80 gyermeknél több nem számítható. Ily községek megyénkben a következők: Petrovszello, Czrepaja, Ozora, Tomasevác, Nagy-Gáj, Partos, Zichyfalva, Csátád, Gyertyámos, Nagy-Jécsa, Bega-Szt.-György, Bótos, Ernesztház, Katalin-falva, Kis-Torák, Nagy-Torák, Periasz, Szerb-Elemér, Basahid, Mokrin, Szerb-Csanád, Valkány, Dolova, Homolicz, Réva-Ujfalva, Sztarcsova, Bogáros, Kis-Ósz, Lovrin, Német-Szt.-Péter, Perjámos, Pészak, Sándorháza, Szerb-Szt.-

Péter, Beodra, Kumán, Jozefova, Tisza-Szt.-Miklós, Török-Kanizsa, Csósztelek, Grabác, Magyar-Czernya, Nagy-Komlós, Német-Czernya, és Zsombolya.

Az ezen községekben valamint N.-Beckereken és Pancsován felállítandó óvodák száma mintegy 100-ra tehető.

Az oly községek, a melyeknek állami egyenes adója 15,000 frton alól, de 10,000 frton felül van, állandó gyermekmenházakat állítani kötelesek, ha pótdójuk a 20%-ot felül nem haladja. Ily községek: Alibunár, Iláncsa, Kevi-Szőllős, Számos, Antalfalva, Csenta, Idvor, Jarkovác, Lajosfalva, Torontál-Sziget és Vásárhely, Bánlak, Kis-Jécsa, Román-Kécsa, Orlovát, Román-Écska, Magyar-Ittebe, Almás, Bresztovác, Egres, Deszk, Szerb-Keresztur.

A felállítandó állandó gyermekmenházak száma mintegy 40-et képez.

A 10,000 frtnál kevesebb állami egyenes adót fizető községek, a melyek pótdója 20%-on alul van, csupán nyári menházak felállítására kötelezhetők s ilyenek: Dobricza, Ferdinandfalva, Bobda, Tógyér, Glogon, Szeferin, Ujhely, Tarras, Charleville és Soultour.

A felállítandó nyári menházak száma mintegy 10-et tesz ki.

A fenti adatokból kitetszőleg a megye 227 községének egy jelentékeny része a kisdévodó intézetek állításának kötelezettsége alól kimaradna, ha a törvény bölcs előrelátással nem intézkednék akként, hogy azok a községek, a melyek 20%-on pótdóval vannak megterhelve, óvoda állítási célokra legföljebb 3%-os pótdót vehetnek ki a belügyi és pénzügyi miniszterek engedélye alapján. Mivel pedig az ily községek száma tetemes (Nagy-Kikinda, Billét, Mokrin, Módos, Nagy-Szent-Miklós, O Besenyő, Nákófalva, Araes

és sok más gazdag községek is e kategóriába sorozhatók) hozzávetőleg még mintegy husznöt óvoda és állandó gyermekmenhely és néhány nyári menhely felállítását is számíthatjuk s e szerint Torontálmegye területén mintegy 125 óvoda és állandó menhely s körülbelül 25 nyári menhely állítása válik szükségessé.

Minden óvodaköteles gyermek befogadására természetesen még messze sem lesz ez elég, de a követésre méltó példát a fejlődés feltételeül szolgáló impulzust kétségtelenül meg fogja adni s hisszük, hogy a társadalom s a szűkebb anyagi viszonyok között élő községek is sietni fognak a kisdédek megóvása és a gyermekhalandóság óriási számarányainak apasztása érdekében mindent elkövetni és pár év alatt megyénkben nem lesz egyetlen egy község sem, a melyben legalább egy jól berendezett gyermekmenhely áldásosan ne működne.

Az óvodák ügyével kapcsolatban áll az óvónőképzés ügye is.

Miként lapunk más helyén már említettük, a kultuszminiszter körültekintése reményt nyújt arra, hogy egy ily óvónőképző Nagybeckereken fog fölállítani s mire e sorok megjelennek, képviselője is megkezdi tárgyalásait az intéző körökkel e tárgyban.

Nagyfontosságú intézmény lesz ez, nemcsak városunkra, de megyénkre is, mert nemcsak önfentartásra utalt leányainknak fog módot nyújtani a tisztességes megélhetésre, tehát egy szép, a női hivatásnak teljesen megfelelő új pálya nyílik számukra, de másrészt attól is meg leszünk kimélve, hogy nagyszámú óvodáink vezetésére idegen viszonyainkkal, megyénk nyelvi viszonyaival teljesen ismeretlen egyéneket kelljen importálnunk, a minnek

gáncsot az én munkámban? Te mersz dorgálni engemet, engemet, a ki neked vagyont kerestem és az eszem kihasználásával ugy odanőttél az állásodhoz, hogy azt hiszik, nélkülöd már nem is lenne olyan rendes a hivatal és olyan jó az üzlet, mint a hogy most virágzik. Te önző, lelketlen czudar!

De mindannyiszor, mikor ez az indulat elfogta, eszébe jutott a családja és visszaszorította magába a kitörni készülő keserűséget. Tudta jól, hogy ha egyszer így merne beszélni s annyi évek igazságtalan szenvedését így torolná meg, abban a pillanatban mehetne a hivatalból, mert oda fönt senki se tudja, de nem is hinné, hogy ő volt az igazi főnök, a ki annyi hasznot, tekintélyt hozott az intézetnek. Legföljebb eszelősnek tartanak. Kinevetnék.

De jött egy váratlan fordulat, a mely pehelyként söpört el a Farkas utjából minden akadályt és ugy tetszett, hogy boldogulni fog. A főnök nagy, rengeteg örökséghez jutott. Csaknem milliomos lett egy nagynénje után, a kit jóformán nem is ismert, de a ki büszke volt arra, hogy az ő unokaöccse olyan tekintélyes ember lett. A folyók is a tengerbe jutnak; és a nagynéni is egy pár ezer forintot még életében a szegényebb rokonai között osztva ki, egész vagyonát a gazdag Bárányra hagyta.

Farkas előtt hihetetlen káprázat játszott. Az egész városban mindenki azzal fogadta,

hogy erősen megrázta a kezét és igaz örömmel kívántak neki szerencsét. Bárány — mondták, — most már csak a tekintély kedvéért lesz névleges főnök és csaknem az egész fizetését Farkasnak juttatva, a világ előtt is emberré teszi.

A szegény ember szédülve ért haza és el se merte mondani, hogy mi vár rájuk; de egy napon, a mikor még a főnöke is oda nyilatkozott, hogy most már „nagy könnyebbség“ fog reá várni, örömben sirva mondott el a feleségének mindent és ugy zokogva csókozták össze vissza egymást, meg a kis Mariskát. Aztán jöttek az ilyenkor szokásos tervezgetések. Szép lakásról, az adósságok kifizetéséről, rendes jó életről, de mégis takarékoságról, mert a kis Mariskának hozományt is kell félre rakni.

Oh, hogy az Isten mégis gondol a szegény emberre! Szinte kezdte magában bánni, hogy olyan erősen tudott a főnökről gondolkodni. Hiszen ime, mégis jó ember. Aztán elvégre, neki is kellett jó sokáig gyűjteni, hiszen három leánya van és gazdag hirben álló embernek sok pénz kell ahhoz, hogy három leány fejére tudja tenni a menyasszonyi koszorút

Egy délelőtt aztán, egész ünnepélyességgel hívta be magához Farkast a főnöke. Most változik minden jóra.

— Édes barátom, — szólt Bárány, — a

szerepese, a mi engemet ért, módot adott rá, hogy a hivatalban olyan változást hozzak be, a mi önnek nagy könnyebbséget fog hozni, a mint már mondtam is. A hivatalfőnökség nekem ugy is nagy teher, tehát megosztom olyan emberrel, a ki méltó is arra és érdemei is vannak ebben a tekintetben arra, hogy olyan nehéz állást elfoglaljon. Hogy e változásnál önre is gondoltam, az csak természetes. (Reám is, — gondolta Farkas, — hát még gondolt valaki másra is . . . Eh, csak hallgassuk nyugodtan.)

— Ön, Farkas ur, — folytató a főnök, — évek óta hűséges embere az intézetnek és — bár olykor voltak kifogásaim a munkássága ellen, — mindenesetre rászolgált arra, hogy e változás az ön előnyére üssön ki. Szorgalmának most már jutalmát fogja látni. Bö jutalmát. (No lám, — czikázott a Farkas eszén keresztül a megbánó gondolat, — az elébb még azt hittem, hogy nemcsak én rólam van szó.) Mert eltekintve attól, hogy az ön munkája most már nem lesz olyan terhes, mint eddig, anyagilag is javulni fog a helyzete. (Áldja meg az Isten minden szavadat! — örvendezett hálásan Farkas.) Hogy érthetően és világosan beszéljek, — mondta tovább most kissé akadozva a főnök, — elhatároztam, hogy a főnökséget megosztom . . . azzal az emberrel, a kit a központi igazgatóság az én

kényszerűségét nem egy iskolánk sanyli.

Tudjuk azt, hogy az óvónőképző intézetért sok más város is verseng. De azt hisszük, hogy egy ilyennek felállítására itt már csak azért is indokolt, mert Torontál megye maga képes lesz az első években onnét kikerülő képesített óvónőknek alkalmazást nyújtani, nem is számítva Temes és Krassó-Szörény megyéket, a melyek szükségleteiket szintén legalkalmasabban tőlünk fogják kielégíthetni.

A képviselőház mentelmi bizottsága Chorin Ferencz elnöke alatt tartott ülésében tárgyalás alá vette Vécsey Endre és Sima Ferencz képviselők mentelmi ügyeit (a kassai törvényszék nyilvános becsületsértés címén Vécsey — a szegedi törvényszék személyes szabadság megsértése és becsületsértés címén Sima mentelmi jogának fölfüggesztését kéri). A bizottság mind a két nevezett képviselőre nézve a mentelmi jog fölfüggesztésének javaslatba hozását határozta el, megállapodásának a házban leendő képviselővel Konkoly-Thege Sándort bizván meg.

HIREK.

— **Rónay Jenő** főispán tegnap este Nagybecskerekre visszaérkezett.

— **Városi közgyűlés.** A nagybecskereki városi képviselő-testület ma hétfőn délután közgyűlést tart. Feleslegesnek tartjuk a tárgysorozat közzétételét egyrészt azért, mert sem a lapoknak sem a képviselőknek a 3 első tárgyat kivéve tárgysorozat nem küldetett meg, másrészt pedig azért, mivel lapunk megjelenésekor már valószínűleg le is tárgyalták a tisztelt város atyái az egész tárgysorozatot, tehát aligha érdekelne valakit. Az egész dologra pedig csak az a megjegyzésünk van, hogy minden képviselő joggal elvárhatja, hogy vele az összes tárgyak közöltessenek, melyeket a közgyűlés

ajánlatomra már ki is nevezett helyettes főnöknek és a kit én személyesen, régi idő óta ismerve, bizalommal fogadok kollegámmá, mert tudom, hogy sem jellemében, sem pedig munkaerejében csalódnai nem fogok. (Csak el ne szédülnek az örömtől, — sóhajtá Farkas magában.) Legyen tehát ön is bizalommal (és itt a főnök ur már nem tudott a Farkas izgatott és félig örömtől sugárzó arcába tekinteni és maga elé nézve tagolta tovább) az öcsém, Bárány Jenő ur iránt, ki holnap már elfoglalja a helyettes főnöki állást és ott hagyja eddigi állását a testvér intézetnél . . . Részben átveszi az ön teendőit; az ön fizetését — az így sikerült megtakarítások folytán, — az igazgatóság tíz forinttal emelte föl . . . Farkas csakugyan elszedült a hallottaktól és egy rettenetes nyilallás után, mit egész felső testén érzett végig szurni, úgy vágódott a székéből előre a padlón végig, mint egy halott.

Mikor szemeit felnyitotta, otthon találta magát az ágyában.

— Mi történt, édes fiacskám? — kérdezte szeretetteljesen az asszony, a mint a szegény ember homlokát simogatta.

Farkas elhárítólág intett jobbával és hallgatott. Szüksége volt reá, hogy magához térjen és gondoljon ki valamit a szegény asszonynak, ki férje ónszinü arcából és megtört fényű, könytől hirtelen megfénnyesedett szemeiből nem tudott eleget olvasni.

tárgyal. Vagy ha az talán technikai okoknál fogva nem volna lehetséges, figyelmeztetjük a polgármester urat, hogy Nagybecskereken van egy „Torontál” című napilap, mely a közönségnek mindenkor szívesen áll e tekintetben is rendelkezésére.

— **Lévay Ferencz.** a vallás- és közoktatásügyi miniszterium osztálytanácsosa ma este hat óraker érkezik városunkba, hogy az itt felállítandó óvónőképző intézet ügyében tárgyalást kezdjen a vármegye és Nagybecskerek város képviselőivel. A tárgyalások Rónay Jenő főispán, vagy helyettesének elnöke alatt holnap kezdődnek meg a megyeház egyik termében. Részt fognak venni: Dániel László, helyettes alispán, Hegedüs Miklós, helyettes főjegyző, Poroszkay Béla főjegyző, továbbá Krsztics János, polgármester, Perisics Zoltán, városi főjegyző, Steinbach Antal, kir. tanácsos, tanfelügyelő és a városi képviselőtestület több tagja. Lévay ugyanily kiküldetésben már járt Szabadkán, Szegeden és Hódmezővásárhelyen, a hol a városok mind fényes ajánlatokat tettek.

— **Halálozás.** Tegnap reggel halt meg városunk legszebb leányainak egyike, Eckstein Adolf helybeli kereskedő Gizella leánya. A ki azt a szép viruló leányt, ki csak most lépett a 20-ik évbe, ismerte, alig fogja elképzelhetni, hogy a vén kaszáznak éppen itt teltt kedve, egy boldogságra hivatott életet megtörni. A bái termék és a korcsolyapálya kedvelt alakját néhány hónap előtt ellepte a kegyetlen tüdővész és sem a szülők és testvérek önfeláldozó ápolása, sem az orvosok tudománya nem volt képes rajta segíteni. Tegnap hajnalban megszabadította a halál nehéz szenvedéseitől. Temetése ma délután 4 óraker ment végbe a közönség óriási részvéte mellett. A ravatalnál Klein Mór dr. rabbi mondott emelkedett szellemű gyászbeszédet, mely a körülállókot könyekig meghatotta. A fiatal szép leány, kitől a kegyetlen végzet megtagadta a földi boldogságot, nyugodjék békében!

Másnap aztán fölkelte és mintha semmi sem történt volna, bement a hivatalba. A felesége örvendett, hogy jobban van és nincs most már semmi baja; most, a mikor annyira egészségesnek, frissnek kell lenni mindnyájuknak, hogy a szerencsésüket élvezve, megfiatalodjanak és felejtsek azt a sok szenvedést, a mi eddig mindkettőjüket vénytette . . .

Farkas, a kis Móríczi fiával bement a helyettes-főnök ur szobájába és kellő alázattal üdvözölte őt, és az aranyláncos, elegánsan öltözött főnök ur (a ki inkább valami parfümös ficurnak nézett ki,) biztorta Farkast is, a Móríczi fiut is jóindulattal és kérte őket, hogy vállvetett szorgalommal segítsék őt nehéz hivatásában . . . Még szívarral is megkínálta őket és azután kezét fogva velük, kegyesen elvált tőlük.

És az a szegény ember folytatta a kálváriai utat tovább. Bement Bárány urhoz is, és megköszönte neki szépen, hogy befolyásos jóindulatával fölemeltette a fizetését . . .

— Csak kettőztetett szorgalom, kedves Farkas ur és lesz gondom idővel önre is, — volt a jókedvű válasz, a miből az az öröm érzett ki, hogy a főnök ur ilyen könnyen esett keresztül ezen az egész dolgon, mert ő maga is azt hitte, hogy valami kelemetlenségekkel fog járni esetleg a komédia, a miben ennyire bolonddá tették azt a naiv lelkű, érdemes rabját az irodának.

Farkas egész délig azon töprengött, hogy miféle kertülő utakon adja tudtára az asszony-

— **A sarkantyuk ügyében** Hadzsits Emil, a kereskedelmi miniszterium osztálytanácsosa, Baross Gábor kereskedelmügyi miniszter megbízásából szombaton városunkba érkezett. Behatóan tanulmányozta a begai sarkantyuk ügyét, valamint kutatta a közelebb a kishidnál történt baj okait is. Tapasztalatairól személyesen fog jelentést tenni a kereskedelmi miniszternek.

— **A kishid esetéhez** szakértői kezéből a következő figyelemreméltó sorokat vettük: A mi ugynevezett Begahajósaink jártassággal bírnak ugyan a hajók támasztgatásában, de ez még nem foglalja magában azt, hogy azok már képzett és gyakorlott hajósoknak is vallhassák magukat; ahhoz első sorban is vizismeret kell, a mivel ezek itt a rögtön előállott változás folytán, a mely elűt a Begának különbeni jellegétől, éppen nem rendelkeznek, s így nincs is módjukban, hogy a teremtdött nehézséggel sikeresen megküzdhessenek, hogy e nehézséget biztosan le is győzhessék; ez pedig nagyon nagy baj. A vizitnak mindazon vonalain, a hol a hajóknak a víz rakonczatlankodásával kell küzdelemre lépni, szükségesnek mutatkozik a hajók átkalauzolása, melynek teljesen megbízható és gyakorlott hajósok által kell történni. A városnak tehát gondoskodni kellene egy oly megbízható közegről, a ki itt a hajóknak a kishid alatti átkalauzolását sikeresen végezhetné, s a ki kellő garanciát nyújt a hajózási teljes jártassága által arra, hogy a jövőben sem a hajók, sem a kishid veszélyben nem fognak forogni. Azon élénk hajó- és tutajforgalom, a melynek Nagybecskerek örvend, már régen megkívánta volna, hogy itt a város főkapitányának, mint vizrendőri hatóságnak, egy városi parti kormányos álljon rendelkezésére, a ki a hajók fölött a kellő felügyeletet gyakorolja s a parthosszban úgy mint a mederhosszban is mindarra ügyel, a mit a rend s a forgalom megkönnyítése megkövetel. Ily megbízható, hajózási jártas és alkalmas egyéniséget, pláne a dunagőzhajózási társaság személyzete között könnyű lesz találni; a társaság nyugdíjazottjai között bizonynyal akad nem egy oly gőzös-kormányos, a ki tapasztalt és még életerős, s nyugdíjaztatása csak azért következett be, mivel színvakságban szenved, a

nak ezt a hihetetlenül fájdalmas csapást. Hiszen maga is úgy éri némelykor összeszorulni a szívet, hogy szinte fölkiált bele.

Mindegy. Talán kibírják még ezt az egyet is. Aztán valami más után néz ő maga is. Otthon még el is tréfált az ebéd alatt. Később még játszott is a földön a gyermekkel és olyan jól esett neki, hogy a mikor a kis leány odamondogatta, hogy: na most ütöm a papát, hát lelkéből kiadhatta végre a fájdalmas hangot otthon is: Jaj szegény papának, hogy fáj! . . .

Estefelé, a mint hazafelé ment a hivatalból, az udvaron nagy sokaság állott s az emberek olyan bánatosan néztek reá.

Mi történt? Fölfutott a lakására, mert senkisé szolott hozzá. A felesége ott feküdt a szoba padlóján, halva. Egy ujság volt a kezében s görcsösen szoritá ujjai között.

Aból tudott meg mindent, mindent . . . Könnyen érthette a szél a szívet.

Az orvos, a ki később a rendőrtiszttel lépett be a szobába, mintha egy kissé bosszus és erősen kipirult arczu lett volna és ideges gyorsasággal végezte el dolgát a halott körül.

Nincs is min csodálkozni, ha az ember tudja, hogy az orvos urat éppen arról a felséges lakomáról hívták — ehhez a hirtelen halálesethez — a mely a késő esti órákba nyulott be, és az urak a biztosító intézet új főnökének egészségére, még csak akkor kezdtek javában pezsgőzni . . .

mely hiány itt azonban nem játszhat szerepet, ez csak az éjjeli utazásnál válhat végetessé. (—gy.)

— **A csebzai Temes-híd újabb felépítése** által felmerült költségeknek viseletéhez az érdekeltségi csoportok kiterjesztése iránt a párdányi járás jegyzői és bírójából állott küldöttség Stassik János n. párdányi jegyző vezetése alatt tisztelgett ma Rónay Jenő főispán előtt, a hol is kérelmezték, miszerint a teherviseléshez nemcsak a párdányi járás, hanem a csenei, nagybecskereki, zombolyai, török-becsei és Nagybecskerek városa is bevonassék, ha pedig ez lehetséges nem volna, egy a jelzett híd fentartásának kötelezettsége alól a párdányi járás is mentessék fel és annak építési és fentartási költségei a megyei uti-pénztárból fedeztessenek; vagy pedig végül a híd teljesen távolíttassék el, mivel annak hiánya a közlekedésre semmiféle hátránnyal nem volna. A főispán a küldöttséget igen szívélyesen fogadta és megígérte, hogy a kérelem tárgyát megvizsgálja és a községek érdekeinek szem előtt tartásával fog a kérelem ügyében dönteni; de másrészt kijelentette, hogy eme híd fentartása a járási uti bizottság hatáskörébe tartozik és így eme bizottságnak is jogában áll a híd fenn vagy fenn nem tartását kimondani. Ugyanezen küldöttség későbbben Dániel László helyettes alispánnál is tisztelgett, a hol is az iránt kérelmezett, miszerint a csebzai Temeshidnak újabb felépítése által felmerült költségeknek behajtását a főispánnál b nyújtott kérelem végleges eldöntéséig függőben tartaná. A h. alispán a küldöttséget szintén szívélyesen fogadta és megígérte, hogy miután belátja, miszerint a kérelem nemcsak méltányos, hanem jogosult is, annak értelmében fog intézkedni. Ezekután a küldöttség a legjobb hangulatban távozott, mivel látta, hogy kérelme kellő pártfogásra méltatott.

— **A jégkirálynő regénye.** Suttogva, de bizonyos derült suttogással és pikáns akcentussal beszél a városban, hogy a karcsu jégkirálynő, a ki a tavalyi korszak idejében annyi keccsel s annyi bizossággal siklott végig a sima jégtükrön, hogy csaknem a maga számára foglalta le a közönség egész érdeklődését, a napokban egyszerre, váratlanul eltűnt. Hogy hová, azt alighanem csak a kis Amor, a szerelmesek istene tudná megmondani, meg annak az asszonynak a férje, a ki — utána tűnt.

A szép jégkirálynő ugyanis egy rokonánál, egy főteczai kereskedő nejenél lakott itt s a kisváros unalmas óráit csak arra használta fel, hogy udvaroltatott magának a — férjével. Ez a férj nem volt ugyan már fiatal, nem is csinos, de hát hiszen — édes istenem — az ötven éven felüli uraknak sem tiltja semmiféle paragrafus, hogy tavasszal, a mikor rügyek fakadnak a fákon s kíváncsan hasadnak fel a virágok duzzadó bimbói, — ki ne nyíljék a szívük s ne — szeressenek.

Az öreg urnak is megmozdult a szíve és a keccsel jégkirálynő nem találta kellemetlennek az esetet. Sőt! Ugyesen, veleszületett furtangjával rendezte a dolgokat, míg a sóvárgó bácsi szíve csordultig meg nem telt szerelemmel. A történet pompásan szövedt s a mi fő, nagy titokban, úgy, hogy a férj felesége tudott arról a legkevesebbet.

Ó volt a legjobban meglepetve, a mikor a szépséges jégkirálynő egy napon kijelentette, hogy elutazik. Elutazik visszavonhatlanul és örökre. Marasztalta, tartóztatta, de hát hasztalanul. A válás órája bekövetkezett és a karcsu szíren elutazott. Mindebben pedig nem is lett volna valami különös és feltűnő, ha néhány nappal később a szerelmes öreg ur is el nem tűnt volna.

Csakhamar aztán kitűnt az is, hogy a jégkirálynő után utazott, a kivel most együtt élvezik a szerelem édességeit.

Hogy hol és meddig, azt egyelőre még nem tudni. Valószínű, hogy addig, míg a rendőség meg nem zavarja idylli nyugalmukat.

— **Derék község.** Franczfelldről írja levelezőnk, hogy az ottani községi előljáróság, melynek élén Jaharausz bíró és Ruppenthal Adám jegyző állnak, a saját kezdeményezésére gyűjtést indított meg az árvamegyei inségek részére, mely fényes eredménnyel végződött s élénk bizonyoságot tesz arról, hogy Franczföld község lakossága fel tudja fogni a felvidéki honfittasok nyomorát s van szíve hozzá, hogy e nagy nyomort tőle telhetőleg enyhítse és a szenvedők könyeit felszárítsa. A gyűjtés folyamán 216 frt és 91 kr. gyűlt egybe, melyet a derék előljáróság már be is küldött a vármegye alispáni hivatalához. — Ezzel kapcsolatban megemlíthetjük azt is,

hogy Franczföld község a nagybecskereki pancsovai vasnt építési költségeihez 100.000 forinttal járul, ezzel is jelezvén, hogy haladni és emelkedni kíván. A jó példa bizonyára Torontálmegye egyéb községeiben is követésre talál.

— **A török-becsei sorozás eredménye.** Mindhárom korosztályból felhivatott a török-becsei sorozó járásban 751 hadköteles. Ezekből a közöshadsereg és honvédségbe besoroztatott 163 és pedig büntetésből a sorszámm rendén kívül a hadseregbe való beosztással 2, — ajánlás és beosztás fentartása mellett 156, sorszámm rendén kívül a honvédséghez 5 állítás köteles. A póttartalékhöz besoroztattak mint családfentartók 12-en, 49 kevésbé alkalmas, beosztással a hadseregbe 2 és 6 más kedvezményes, összesen 69. Visszahelyeztetett 256, fegyverképtelennek találtatott 94, mint nyilván mindenkorra alkalmatlan volt 3, tévesen mindenütt fel az állítási lajstromba 19, felülvizsgálatra rendeltetett 17, kórházba küldetett 18, fogságban van 1. A fősorozástól távol maradt 111, teljesen ismeretlen tartózkodásu 102 hadköteles. A sorozó bizottság elnöke Pulay Román volt. A fősorozás teljes rendben folyt le.

Irodalom és művészet.

Színház.

Örömmel konstatáljuk, hogy a magyar színtársulat a közönség élénk pártfogása mellett folytatja előadásait. A társulat igyekszik erejéhez mérten kielégíteni a közönség várákozását, és viszont pár nap alatt már két zsufolt ház nézte végig az előadásokat a lehető legélénkebb tetszésnyilatkozatokkal kísérve a gondos igyekezetet eláruló szereplők sikerültebb jelenéseit.

Szombaton „A becsület”-tel próbálkozott meg a drámai személyzet, és a csaknem minden szerepéhez ritka rutint és alakítási képességet kiváló dráma hatásosabb jelenetei csaknem egytől-egyig érvényre jutottak, amivel azonban korantsem azt akarjuk mondani, hogy interpretálása kifogástalan lett volna. Rónai (Robert) kissé sokat borzongott és a manapság már közhegyekké vált hörgésszerű kifakadásai nem éppen a kívánt hatást érték el, de mindazonáltal intelligenciája és nagy rutinja — különösen az érzelmesebb helyeken — szép szavazatot és megkapó játékot produkáltott vele. Így az utolsó előtti képen, mielőtt anyjától búcsuzik, egészen magával ragadta a közönséget, mely zajosan tapsolta őt a lámpák elé. Rónainé (Álma) bár kissé túlerettnek tetszett, az egyéniségében rejlő rokonszenvenesség, művészi öntudat és szép megjelenése által pompás vonásokkal tette elfogadhatóvá a bűnében öntudatlanul élő gyermek-leányt. Kiss (Trast) sok igyekezettel játszta végig nagy és ritka társalgási virtuozitást igénylő szerepét, míg Cs. Almássy Julia rokonszenvenessé tudta tenni Leonorát. Kötő tyújosok voltak Mikei (Hainecke) és Kissné (Haineckené). Lehetőleg nem rontottak: Balogh (Kurt) Szilágyi (Brandt) és Karacs (Stengel) Eredetibb karrikatúrákat képzelné sem lehet, mint a Bethleni asztalosa és a Litzenmayer Poldi Augusztája voltak. Iványi (Mühling) és Tolnainé (Amália) segítették az összejáték hatását. A rendezés gondos.

Vasárnap Lukácsy Sándor énekes bohózata, a furcsanevű „Feneleányok” került színre. A darab specziálisan fővárosi termék s tele van tipikus fővárosi alakokkal. Félünk tőle, hogy ez alakok hatása, itt a messze idegenben, nem lesz oly közvetlen és frappans, mint volt a budai színpadon, a hol a múlt év egész nyarán át folytonos hatással adták.

A darab meséje egyébként vékony, az irodalmi értéke pedig — zérus. Lokális termék, rövid hatással s célja nem egyéb, mint mulattatni s néhány csinos színésznek alkalmat adni arra, hogy egy kissé

exotikus kosztümben kellemes látványnyal szolgáljon a közönségnek, főleg pedig — az erősebbeknek. Van ezenkívül benne néhány ügyes dal, egy csinos induló, különböző csokroknak és arcképeknek a közönség közé való szórása, egy hűdéses butaságban szenvedő háziur, dörmögő rendőr, vörösnadrágos Mokány Bercei, szóval mind olyan dolgok, a mik élénkséget, mozgást, derültséget hoznak a színpadra s hangos kacaját s vigszagos derüt keltenek a közönség soraiban is.

Kacajban, jókedvben nem is volt hiány tegnap. A színültig telt ház mindvégig jól mulatott s sokat tapsolt a „feneleányok”-nak, a kiket Pálffy Nina, Litzenmayer Poldi, Litzenmayer Szidi, Kállay Lujza és Juhász Ilona személyesítették sok elevenességgel és ügyességgel. A férfiak közül Mikeinek, Rónainak, Kissnek, Karacsnak és Szilágyinak jutott nagyobb szerep. Az est hőse azonban közülük mégis csak Bethleni volt, a ki tavaly óta nagyot haladt s a ki dombszögi Mokány Bertalan urat pompásan játszotta és énekelte végig.

Ma este Offenbach pompás zenéjű s mulatságos szövegű operettje, a „Párisi élet” kerül színre. Betétül Ruzsinszky Ilona fogja énekelni a Hugenották nagy áriáját, a mi előre is biztosítja a sikert.

Törvényszéki csarnok.

— **Apagyilkosság vádja** miatt állott ma a törvényszék előtt ifjú Jorge Jován, nagy-toráki lakos, a ki a múlt évi június hó 8-án atyját alvasközben állítólag megátadta, s annak férfúsága ellen olyan merényletet intézett, melynek következtében az öreg ember meghalt. A holttestet aztán a fiu egy Kaderián Vasillie nevű társával kocsi-ra tette, s a Bega folyóba dobta, a honnan a holttest ötödnapra került elő. A vizsgálat folyamán úgy Jorge, mint Kaderián bevallották tettüket. Az ezután megtartott két, s a ma megtartott harmadik tárgyaláson azonban visszavontak mindent, s a tett elkövetését tagadták. A törvényszék, mely Duka László dr. elnöke alatt Fornszek Béla és Witt László szavazó-bírákból állott, bizonyítékok hiányából vádlottakat felmentette. A vádhatóságot Piukovics János, kir. ügyész képviselte, a ki az ítélet ellen felbezést jelentett be. A vádlottakat ifj. Demkó Pál dr. védte.

Táviratok.

A ref. zsinat küldöttsége a király előtt.

Budapest, márczius 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) A ma délelőtt adott legfelsőbb kihallgatáson fogadta Ő Felsége a ref. zsinat küldöttségét, melyet Tisza Kálmán és Kun B. püspök vezetett. Ő Felsége kijelentette, hogy figyelemmel kíséri a zsinat működését és biztosította az egyházat kegyelméről. A küldöttség lelkes eljenzéssel kísérte a király szavait és a kihallgatás véget ért.

A kecskeméti választás.

Kecskemét, márcz. 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) A tegnapi választás óriási izgalmak közt ment végbe. A függetlenségi id. Bagi Mihály érdekében mindent elkövettek, hogy az Ugron-párti Bartók Lajost elbukassák. A küzdelem igen heves volt, de végre is Bartók Lajos 63 szavazattal győzött és orsz. képviselővé választott. A lelkesedés határtalan arányokat öltött a népszerű Bartók mellett.

A szarvasi kerület.

Szarvas, márcz. 28. (A „Torontál” eredeti távirata.) Szivák Imre, a szarvasi szabadelvű párt jelöltje, több tekintélyes szabadelvű párti orsz. képviselő kíséretében, itt tegnap tartotta meg programbeszédét. Szivákot lovasbandérium kísérte a városba és programbeszéde nagy hatást tett. Este 300 teritékű bankettet rendeztek tiszteletére.

Anarchisták által fölrobbantott ház.

Budapest, márcz. 28. (A Torontál eredeti távirata.) Párisból érkezett jelentések szerint, ott tegnap az anarchisták ismét borzasztó merényletet követtek el, mely egész Páris izgalomban tartja. Az eddigi jelentések szerint, a Rue de Lichy-utcában Bullot államügyész által lakott házat fölrobbantották, és a ház a szó szoros értelmében összeomlott, úgy hogy csak a négy fala maradt meg. Hat ember súlyosan megsebesült. Több szomszédház megrendült és lépcsőik bezuhantak. A fölrobbantott házban egy nő a robbanás előtt lebetegedvén, életveszélyben van. A tettes elmenekült.

Bullot államügyész tudvalevőleg az anarchisták ellen folyó pört vezeti és nagyon sok anarchistát összefogdosztatott. Innen a merénylet keletkezése. A fölrobbantott házat állandóan nagy néptömeg veszi körül. A rendőrség lázas igyekezettel hajszolja a merénylőt.

Közgazdaság.**A budapesti gabnatözséről.**

Budapest, márczius 28. (A „Torontál” eredeti távirata.)
Határidő-üzlet.
Buza máj.—jun. 9.90—92.
Buza őszre 8.60—62.
Tengeri máj.—jun. 5.20—22.
Zab tavaszra 5.78—80.
Káp. repeze 12.50.—60.

Vezyes közlemények.

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi esarnok. 1892. márczius 26. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klggrammon felüli sulyban) 46—46 $\frac{1}{2}$ krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. sulyban) 45—46 kr. Fialat nehéz (páronként 320 klg. felüli sulyban) 48—48 $\frac{1}{2}$ krig. Fialat közép (pkint 251—320 klg. sulyban) 47 $\frac{1}{2}$ —48 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klg. terjedő sulyban) 47 $\frac{1}{2}$ —48 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klg. felüli sulyban) 46—46 $\frac{1}{2}$ kr. Közép (páronként 220—280 klg. sulyban) 46 $\frac{1}{2}$ —47 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 47 $\frac{1}{2}$ —48 $\frac{1}{2}$ krig. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klg. felüli sulyban) 46—47 $\frac{1}{2}$ krig. Közép (pkint 220—260 klg. sulyban) 46—47 $\frac{1}{2}$ krig. Könnyű (pkint 220 klg. terjedő sulyban) 45 $\frac{1}{2}$ —46 $\frac{1}{2}$ krig. Sertéslétszám 1892. márcz. hó 23-én volt készlet 148540 drb. 1892. márcz. hó 25-én felhajtattott 2356 drb. 1892. márcz. 22-én elszállítottatott 789 drb. 1892. márcz. hó 26-án maradt készletben 146,768 drb. — A hizottsertés üzletirányzata: A forgalom csekély.

REGÉNY-CSARNOK.**Halálos sebek.**

Regény.

— A „Torontál” számára írta —
Jurkovic Aladár.

(24-ik folytatás.)

Anna körülnézett:

— Minő gyönyörű helyen lakol! . . . S minő kedves ember a férjed!

Aztán felsóhajtott.

— Ugye boldog vagy?

Lilla is felsóhajtott s fejével intett:

— Igen . . . De most jer fel . . . Öltözz át . . . A többiről majd beszélhetünk később! . . .

És karonfogva indultak meg a villa felé.

XV.

Néhány nap múlva Anna már egészen otthonos volt új tanyáján. Az első napokban bekalandozta annak minden zegézugát. Lillának kísérnie kellett őt s megmagyaráznia mindent. A szobában nem volt egyetlen egy butodarab, a melynek származása titok lett volna előtte. Figyelmét nem kerülte el semmi. Tudta a poharak számát, az evőeszközök számát, sőt tudta még azt is, hogy hányféle és mennyi bor van a pinczében.

Megismerkedett a eselődéssel is s az egyik konyhaleány felett, a kinek kissé rossz, éppenséggel nem bizalomgerjesztő képe volt, rögtön kifejezte aggodalmát.

— Ha már itt vagyok, — mondogatta, — igyekeznem kell, hogy hasznossá tegyem magamat! . . . Ti úgy is tudom, egész nap szerelmeskedtek. Kisebb gondotok is nagyobb annál, hogy vigyázatok valamire s ellenőrizték embereiteket . . . Töletek ugyan ellophatnak mindent! . . . A ti menyországotokból még sem fog hiányozni semmi! . . .

S aztán kaczagva tette hozzá:

— Majd vigyázok hát mindezekre én! . . .

Nekem úgy sincs kivél szerelmeskednem, hát majd szerelmeskedem a gazdasággal! . . .

És csakugyan, sürgött-forgott, dolgozott egész nap. A tudta nélkül nem történhetett a házban semmi.

Egy napon, — déli tizenkét óra lehetett, — ezekkel a szavakkal lépett Lilla szobájába:

— Oktávnak vendége van! . . .

Lilla mosolygott.

— Oh, hát már ezt is tudod.

— Tudom bizony!

— S honnan?

— A kert kapuja előtt egy kocsit láttam állni . . . Kiváncsi voltam, hogy kié? . . . S kérdésemre azt a feleletet kaptam a kapustól, hogy Oktávnak érkezett rajta vendége.

— S vajjon ki az?

— Nem tudom. A kapus sem ismeri!

— Talán az orvos!

— Aligha! A látogató fiatal ember! . . .

Lilla nevetve vágott közbe:

— Eh, hiszen az mindegy . . . Legyen az bárki! . . . De most már jer Anna, s ül le kissé mellém . . . Hiszen egészen kifáradsz . . . Hagyd most a háztartást! . . . Ül ide és beszéljünk! . . .

Anna odaugrott Lillához s megcsókolta:

— Azonnal jövök, édesem. Csak még egy kis dolgom van! . . . Tudod, ma Oktáv kedvenc ételét főzzük . . . Ennek kell utána néznem. Hanem aztán bejövök hamar . . . Bejövök s itt maradok nálad. Aztán beszélgetünk majd sokat, sokat! . . .

S kiperdült a szobából.

. . . Oktáv vendége pedig nem volt más, mint — Iván.

Délben jött, talpig feketében, ünnepélyes, feszes tartással. Arca nagyon halavány volt, csaknem fehér s komoly.

A midőn Oktáv szobájába lépett, meghajolt:

— Ott hagyott névjegye után tudtam meg, hogy tegnapelőtt felkeresett, gróf ur . . . Miután erre a szerencsére éppenséggel nem számítottam, a legnagyobb sajnálatomra nem voltam otthon s így nem is tudhattam meg, hogy mi vezérelte hozzá . . . Ezért bátorkodtam ma felkeresni! . . . Ha tán szolgálatára lehetek valamiben: rendelkezék velem! . . .

Oktáv eléje ment s kezét nyújtotta. Majd nyájasan kínálta meg helylyel.

— Ezuttal szó sincs szolgálatról . . . Engem pusztán a hála vezérelt önhöz! . . .

Iván leült s csodálkozva tekintett a grófra:

— A hála?

Oktáv mosolygott:

— Igen, igen, a hála . . . Életem megmentéseért akartam önnek köszönetet mondani!

Iván még mindig mozdulatlan maradt. Csak arca fejezett ki bámulatot.

— Az életéért? Engedjen meg, gróf ur,

de ezt meg már éppenséggel nem értem!

— Oh, hiszen természetes! Ön most úgy tesz, mintha semmiről sem tudna semmit.

De ön nagyon is nagylelkű s nagyon is szerény. Véletlenül tudomásomra jutott,

minden titkolózása daczára, hogy a midőn az én orvosaim már lemondtak életemről,

ön volt az, a ki a professzort ágyamhoz hozta s ezáltal megmentett a biztos haláltól. Nos, talán nem így van?

(Folyt. köv.)

Városi színház Nagy-Beeskereken.

Bérlet.

6 ik szám.

Hétfőn, 1892. évi márczius hó 28-án

Párisi élet.

Vig operette 4 felvonásban. Irták Meilhac és Halévy. Zenéjét szerette Offenbach I. Fordította Latabár. Rendező és karnagy ifj. Bokor József.

S z e m é l y e k :

Gondremark báró, gazdag birtokos . . .	Mikei
Gondremark báróné, neje . . .	Ruzsinszky I.
Gardfeu Raoul) . . .	Baghi
Robinet) uracsok . . .	Bethleny
Gontrau) . . .	Kutassy
Metella . . .	Kállay L.
Frick, cipész) . . .	Karacs
Prosper) . . .	
Pompa di Matadores, brazíliai . . .	Szilágyi
Madame Gimper Karadek, özvegy . . .	Tolmainé
Madame Tolle Verdine, unokahuga . . .	Juhász I.
Gabriella, keztüsné . . .	Pálffy N.
József, bérszolga . . .	Iványi
Urbain, szolga . . .	Kiss
Paulina, szobaleány . . .	LitzennayerSz.
Clára) Gimper Karadek . . .	Bécezi M.
Leona) házmasterének . . .	Szepessy Sz.
Lujza) unokahuga . . .	Ujjné
Alfons, szolga Gardfeunél . . .	Palotai
Vasúti kapuőr . . .	Nagy

A negyedik felvonásban betétül nagy ária Meyerbeer „Hugenották” című operájából éneklé Ruzsinszky Ilona.

Holnap kedden márczius hó 29-én bérlet 7-ik számában ujdonság e színpadon először:

Az új ezég.

Sardou Viktor világhírű társadalmi színműve.

Legközelebb színpadon kerül e színpadon először:

A kis molnárné.

Legújabb regényes operette Stojánovics Jenő gyönyörű zenéjével.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

1996. szám kig. 1892

(119—3.1)

Pályázati hirdetés.

Torontálvármegye nagykikindai járásában az ujonnan szervezett Bocsár községi orvosi állomás választás útján folyó évi április 20-án, délutáni 3 órakor Bocsár község-házánál be fog tölteni.

Felhívtnak mindazon orvostudorok, kik ezen 700 frt évi fizetés, nappali 20 kr. és éjjeli 40 kr. látogatási díjjal javadalmazott állomást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig ezen szolgabírósnál nyújtsák be.

Nagykikinda, 1892. márczius 23.

Főszolgabíró megbízásából:
Augusztin Miklós, szolgabíró.

WEISZER ÁDON

orgonaépítész

a főtisztelendő klerus és érdemes községi előljáróságokkal tudatja, miszerint mindennemű szakmájába vágó

javításokra és orgona-hangolásra

a legnagyobb készséggel és legjutányosabb árak mellett vállalkozik és ebbeli szives megbízásoknak mindenkor lelkiismeretesen fog megfelelni.

Együttal a nagybecskereki és vidéki nagyérdemű közönség figyelmét arra is felhívja, miszerint

zongora-hangolásokat, húrozásokat

stbit is legszivesebben elvállal.

Szives megkeresések Weiszer Ádon orgonaépítészhez Nagybecsekreekre czimezendők.

(117—2.1)

382. szám kig. 1892.

Árverési hirdetés.

Bega-Szent-György község képviselő-testületének folyó évi márczius hó 23-án (20. szám kgy. 1892. sz. a. hozott határozata folytán ezennel közhírré tételik, miként a község mint erkölcsi testület tulajdonát képező, a község-házi házsor átellenében fekvő területből kihasított

10 házhely,

ugy a volt uradalmi kertészlak

törvényhatósági jóváhagyás fentartása mellett f. 1892. évi **április 24-én**, délután 2 órakor tartandó nyilvános árverés útján eladatni fognak.

Mire a venni szándékozók tisztelettel meghívtnak azzal, hogy az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a község jegyzői irodában megtekinthetők.

Kelt Bega-Szent-Györgyön, 1892. évi márczius 24-én.

Schiller Lipót,
jegyző.

(118—3.1)

Beierlein János,
bíró.

Meggyessy Caesar,
jegyző.

Zvara Pál,
bíró.

114. szám ki. 1892.

(113—3.2)

Verseny tárgyalási hirdetés.

A tót-aradáci

község-ház újból építéséhez

szükséges munkálatoknak biztosítása czéljából

folyó évi április hó 9-én, délelőtti 11 órakor

a tót-aradáci község-házban

zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Felhívtnak a vállalkozni szándékozók, hogy ezen 13052 frt 56 kr-ra előirányzott munkálatokra vonatkozó és az általános feltételek határozmányai értelmében kiállított és felszerelt zárt ajánlataikat a kitűzött tárgyalási nap délelőtti 11 órájáig az alulirt községi előljáróságnál annál is inkább nyújtsák be, mivel a későbbben beérkezett ajánlatok semmi szín alatt figyelembe vétetni nem fognak.

Az ajánlatokhoz mint bánatpénz az ajánlott vállalati összegnek 5%-a készpénzben vagy óvadékképes érték-papírokban csatolandó.

A szóban forgó építésre vonatkozó műszaki művelet, általános és részletes feltételek az alulirt előljáróságnál a rendes hivatalos órákban megtekinthetők.

Tót-Aradác, 1892. márczius 23-án.

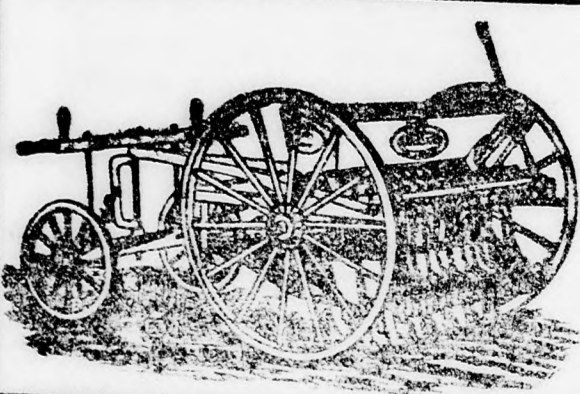
Schlick-féle vasöntőde és gépgyár

részvénytársaság BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: VI. KERÜLET, KÜLSŐ VÁCZI-UT.

(91—18.3)

Varosi iroda és raktár: PODMANICZKY-UTCZA 14. — Fiók-raktár: KEREPESI UT 77.

Gőz- és járgánycséplő-készületek,
 számos első díjakkal kitüntetett szab. Schlick-féle 2 és 3 vasu ekék,
 mélyítő- és egytetemes acél-ekék,
 eredeti Schlick- és Vidats-féle egyvasu ekék, talajmívelő eszközök.

valamint Schlick-féle szab. „Haladás” sorbavetőgépek.

Takarmánykészítő gépek, daráló, őrlőmalmok és mindennemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kéveköto és marokrakó arató-gépek és fűkasáló-gépek szállítató mezel vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. — Legjutányosabb árak. — Arjegyzékek ingyen és bérmentve.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.